

Okul Öncesi Eğitimde COVID-19 Pandemisi Sürecinde Teknoloji Kullanımının İncelenmesi

Selçuk Yıldız

Sınıf Öğretmeni, selcukyildiz_04@hotmail.com, ORCID:0009-0003-4357-9841

Özet

Bu çalışmanın amacı, COVID-19 pandemisi sürecinde okul öncesi eğitimde teknoloji kullanımının incelenmesidir. COVID-19 pandemisi sürecinde bütün dünya, benzer etki ve tepkilerle karşılaşmıştır. Bu süreçte sadece tıbbi değil, sosyal, ruhsal, fiziksel, eğitici, ekonomik ve insanların etkilenmesine sebep olan diğer alanlarla ilgili tedbir ve kısıtlamalar getirilmiştir. Dünya genelinde ülke sınırlarının kapatılması, seyahat kısıtlaması, sosyal mesafe ve evde izolasyon, kapalı alanların havalandırılması, kişisel hijyene dikkat edilmesi, toplum arasında tıbbi maskelerin takılması, tüm eğitim kurumlarındaki örgün eğitimin askıya alınması; uzaktan eğitime geçilmesi, beşeri ve sosyal faaliyetlerin yapıldığı tüm alanların kapatılması, evden çalışma (online), salgının yayılmasını engellemeye çalışılmıştır. 65 yaş üstü ve 20 yaşın altındaki insanların dışarı çıkması yasaklanırken orta yaş düzeyindeki insanların da mecbur kalmadığı sürece, sosyal izolasyona ve evde hayat var ile hayat eve sığar sloganlarına itibar etmesi önerilmiştir. Bununla beraber, COVID-19 virüsünü önlemek amacıyla bazı ülkeler tarafından çeşitli aşılar geliştirilmiş ve uygulamalar yapılmıştır. COVID-19 pandemisi, alınan kısıtlama ve tedbir önlemleri gereği, çocukların da evde kalmasını zorunlu hâle getirmiştir. Dünya Sağlık Örgütü'nün pandemi duyurusundan sonra okullar kapatılmıştır. Ardından tek çare olduğu düşünülerek, uzaktan eğitime karar verilmiştir. Bu süreçte aileler, çocuklarında birtakım değişiklikler gözlemlemiştir. Çocukların günlük yaşam rutinlerinin yanında, ruhsal alanda ve diğer gelişim alanlarında da durağanlık hakim olmuştur. En başta, hareketsiz yaşam stili ön plâna çıkmıştır. Süreç içerisinde hareketten uzak kalan çocuklar, örgün eğitimin de çevrim içi olması sebebiyle, çeşitli sorunlara maruz kalmıştır. Bilhassa, özbakım ve günlük yaşam becerileri zayıf olan ve pandemi sürecinden fiziksel ve psikolojik olarak büyük ölçüde etkilenen okul öncesi dönemdeki çocuklar, bir süre uzaktan eğitim alıp bir süre sonra da başlıca tedbirler doğrultusunda yüz yüze eğitim almıştır. Bu süreci hiç deneyimlememiş ve hiç beklemediği sonuçlarla karşılaşan okul öncesi öğretmenleri, sınıf öğretmenleri gibi çocukların dikkat süresi kısa olduğu için uzaktan eğitimde büyük sorunlar yaşamışlardır.

Anahtar Kelimeler: Koronavirüs, Pandemi, Okul Öncesi Eğitimi, Teknoloji

Investigation of the Use of Technology in Preschool Education during the COVID-19 Pandemic

Abstract

The aim of this study is to investigate the use of technology in preschool education during the COVID-19 pandemic. During the COVID-19 pandemic, the whole world has experienced similar effects and reactions. In this process, measures and restrictions have been introduced not only medical, but also social, spiritual, physical, educational,

economic and other areas that cause people to be affected. Closure of country borders worldwide, travel restriction, social distance and isolation at home, ventilation of enclosed areas, attention to personal hygiene, wearing of medical masks among the community, suspension of formal education in all educational institutions; transition to distance education, closure of all areas where humanitarian and social activities are carried out, working from home (online), tried to prevent the spread of the epidemic. Dec. while people over the age of 65 and under the age of 20 are prohibited from going out, it has been suggested that people at the middle age level should respect social isolation and the slogans there is life at home and life fits at home, unless they are forced to. However, various vaccines have been developed and applied by some countries in order to prevent the COVID-19 virus. The COVID-19 pandemic has also made it mandatory for children to stay at home in accordance with the restriction and precautionary measures taken. Schools have been closed after the World Health Organization's pandemic announcement. Then, considering that it is the only remedy, distance education was decided. During this period, families have observed some changes in their children. In addition to the daily life routines of the children, stagnation prevailed in the spiritual field and other areas of development. At the very beginning, the sedentary lifestyle came to the fore. During the process, children who have been away from the movement have been exposed to various problems due to the fact that formal education is also online. In particular, children in preschool who have poor self-care and daily life skills and are physically and psychologically greatly affected by the pandemic process received distance education for a while and then face-to-face education in accordance with the main measures. Preschool teachers, who have never experienced this process and have never encountered unexpected results, have experienced great problems in distance education because children's attention span is short, just like classroom teachers.

Key Words: Coronavirus, Pandemic, Preschool Education, Technology

Giriş

31 Aralık 2019 tarihinde sebebi bilinmeyen zatürre kümelenmesinin tetikleyicisi, insanlarda daha önce hiç tespit edilmemiş yeni bir tür Koronavirüs olan 2019-nCoV, ilk kez 7 Ocak 2020 tarihinde tanımlanmıştır (TCSB, 2020).

Aralık 2019'da Çin'in Hubei eyaletine bağlı Wuhan şehrinde ortaya çıkan ve COVID-19'a sebebiyet veren virüsün, SARS-CoV ile MERS-CoV gibi hayvanlar üzerinden insanlara bulaşan bir virüs olduğu açıklanmıştır (TÜBA, 2020).

Çin'de görülmesinin akabinde tüm dünyaya yayıldığı için küresel salgına dönüşmüştür. Bu yayılımdan sonra 11 Mart 2020 tarihinde, Dünya Sağlık Örgütü tarafından pandemi ilân edilmiştir (Aslan, 2020; Xu, et al., 2020). Dünyaya kısa zamanda yayılan COVID-19 virüsü, hâlâ etkisini sürdürmektedir.

Pandeminin ilân edildiği 11 Mart 2020'de, Türkiye'de ilk kez COVID-19 vakası görülmüştür. Sağlık Bakanlığına göre COVID-19, "Korona virüsler (CoV), soğuk algınlığından Orta Doğu Solunum Sendromu (MERS-CoV) ve Şiddetli Akut Solunum Sendromu (SARS-CoV) gibi pek çok farklı çeşitleri olan ve daha ciddi hastalıklara sebebiyet verebilecek derecede büyük bir virüs

ailesidir. Yeni Koronavirüs hastalığına sebep olan virüs ise SAR-CoV-2 virüsü olarak tanınır” (T.C. Sağlık Bakanlığı, 2020) ifadesiyle tanımlanmıştır.

COVID-19 virüsünün en belirleyici semptomları yüksek ateş, öksürük, nefes darlığı ve genel hâlsizlik durumu olarak ortaya çıkmıştır. Sonra ise yeni semptomlar eklenerek bazı durumlarda grip, soğuk algınlığı, nezle gibi hastalıklara benzetilerek hastalığın, insanlar tarafından ayırt edilmesi güçleşmiştir.

Virüsün, doğrudan insan teması ile ya da havada asılı hâldeki damlacıklar ile bulaştığı bilinmektedir. Bununla birlikte bazı insanlar, virüsü kapmasa dahi taşıyıcı olarak hastalığı bulaştırma riski barındırabilmektedir (Bozkurt vd., 2020).

Dünya Sağlık Örgütü’ne göre, 65 yaş üstü ve kronik hastalığı olan kişilerin yüksek risk grubunda olduğu bilinmektedir’ (WHO, 2020). Virüsün ortalama olarak beş ilâ altı gün süren bir kuluçka dönemi vardır. Şiddetli vakalarda kuluçka dönemi ise iki hafta kadar sürebilmektedir (Stockholm, 2020).

COVID-19 Pandemisi ve Etkileri

COVID-19 pandemisi sürecinde bütün dünya, benzer etki ve tepkilerle karşılaşmıştır. Bu süreçte sadece tıbbi değil, sosyal, ruhsal, fiziksel, eğitici, ekonomik ve insanların etkilenmesine sebep olan diğer alanlarla ilgili tedbir ve kısıtlamalar getirilmiştir (Arslan, 2021).

Dünya genelinde ülke sınırlarının kapatılması, seyahat kısıtlaması, sosyal mesafe ve evde izolasyon, kapalı alanların havalandırılması, kişisel hijyene dikkat edilmesi, toplum arasında tıbbi maskelerin takılması, tüm eğitim kurumlarındaki örgün eğitimin askıya alınması; uzaktan eğitime geçilmesi, beşeri ve sosyal faaliyetlerin yapıldığı tüm alanların kapatılması, evden çalışma (online), salgının yayılmasını engellemeye çalışmıştır (Çavğa, 2021).

65 yaş üstü ve 20 yaşın altındaki insanların dışarı çıkması yasaklanırken orta yaş düzeyindeki insanların da mecbur kalmadığı sürece, sosyal izolasyona ve “evde hayat var” ile “hayat eve sığar” sloganlarına itibar etmesi önerilmiştir. Bununla beraber, COVID-19 virüsünü önlemek amacıyla bazı ülkeler tarafından çeşitli aşılar geliştirilmiş ve uygulamalar yapılmıştır (Küçükşen, 2020).

COVID-19 pandemisi, alınan kısıtlama ve tedbir önlemleri gereği, çocukların da evde kalmasını zorunlu hâle getirmiştir. Dünya Sağlık Örgütü'nün pandemi duyurusundan sonra okullar kapatılmıştır (Gilliam et al., 2021).

Ardından tek çare olduğu düşünülerek, uzaktan eğitime karar verilmiştir. Bu süreçte aileler, çocuklarında birtakım değişiklikler gözlemlemiştir. Çocukların günlük yaşam rutinlerinin yanında, ruhsal alanda ve diğer gelişim alanlarında da durağanlık hakim olmuştur (Telli ve Altun, 2020).

En başta, hareketsiz yaşam stili ön plâna çıkmıştır. Süreç içerisinde hareketten uzak kalan çocuklar, örgün eğitimin de çevrim içi olması sebebiyle, çeşitli sorunlara maruz kalmıştır (Çelik ve Yenil, 2020).

Bilhassa, özbakım ve günlük yaşam becerileri zayıf olan ve pandemi sürecinden fiziksel ve psikolojik olarak büyük ölçüde etkilenen okul öncesi dönemdeki çocuklar, bir süre uzaktan eğitim alıp bir süre sonra da başlıca tedbirler doğrultusunda yüz yüze eğitim almıştır (MEB, 2021).

Bu süreci hiç deneyimlememiş ve hiç beklemediği sonuçlarla karşılaşan okul öncesi öğretmenleri, çocukların dikkat süresi kısa olduğu için uzaktan eğitimde büyük sorunlar yaşamışlardır (Yalman-Polatlar ve Bayram-Tuncay, 2020).

Okul öncesi eğitiminde, karşılıklı etkileşimin önemsendiği, oyun temelli, yaparak-yaşayarak, duylara ve tüm gelişim alanlarına hitap eden bir öğrenme süreci benimsenmişken salgın önlemlerinin getirdiği eğitimsel kısıtlamalar, çocukların o havayı doğrudan teneffüs etmesine engel olmuştur.

Uzaktan eğitimle birlikte çocukların, gün içinde vakit geçirdiği arkadaşları ve öğretmenleriyle yakından görüşmemeleri, kendileri üzerinde duygusal yönden sorun oluşmasına yol açabilmektedir. İzolasyon sürecinin getirdiği sınırlılıkların, çocukların alışkanlıklarının değişmesini zorladığı görülmüştür (Sarı ve Nayır, 2020).

Çocukların fiziksel etkinliklere ihtiyaç duyduğu bu dönemde, mecbur kalmadıkça sokağa çıkılmaması koşulu, psikomotor gelişim alanında olumsuz etkiler bırakabilmektedir (Giannini & Lewis, 2020; UNESCO, 2020).

Halbuki çocuğun temiz hava ve oksijen ihtiyacının karşılanması, fizyolojik gelişimini desteklediği gibi D vitamini ihtiyacının karşılanması da, kas ve kemik gelişimine katkı sağlayacaktır. Bunların

yanında, çocuğun açık havada yaptığı fiziksel koordinasyon etkinlikleri psikomotor gelişimine, destek olmaktadır (Aktaşgil, 2022).

Süreç içerisinde sokağa, sınırlılıklara bağlı olarak çıkan çocukların kazanımlarını destekleyen, tiyatro, sinema, yaş gruplarına uygun çeşitli oyun ve aktivite merkezleri gibi alanlar, “T.C. İçişleri Bakanlığı Genelgesi” (16.03.2020) ile geçici süreliğine kapatılmıştır (İçişleri Bakanlığı, 2020). Bu bağlamda en fazla sınırlılık, okul öncesi eğitim basamağında yaşanmıştır (Hao, 2020).

Bakanlık tarafından alınan kararlar ve belirlenen koşullar neticesinde, 1 Haziran 2020 itibariyle okul öncesi eğitim kurumları yeniden yüz yüze eğitim-öğretim faaliyetlerine başlamıştır.

Pandemi süreci, devamlı güncellenen şartlar karşısında eğitimde ciddi gelişim ve değişimlere maruz kalmıştır. Örneğin okul öncesi eğitim kurumları, fiziksel nitelikte sosyal mesafeye uygun olarak düzenleme yapmak, hijyen tedbirleri almak, okul ve aile arasında güçlü bir iletişim izlemek, karantina ve uzaktan eğitim ihtimaline karşılık, plânlamalara hazırlıklı olmakla yükümlü duruma gelmiştir (Dönmez vd., 2021).

Pandemi Sürecinde Okul Öncesi Eğitimde Teknoloji Kullanımı

COVID-19 virüsünün küresel yayılımıyla birlikte başlayan pandemi süreci, günlük yaşam rutinine ve teknoloji kullanımına çeşitli değişiklikler getirmiştir. Çocuklar, pandeminin getirdiği birtakım bedensel, sosyal ve psikolojik yaşantıların yanında bir de, okuldan uzak kalmıştır (Jiao et al. 2020).

COVID-19 pandemisi nedeniyle, 23 Mart 2020 tarihinde okul öncesi eğitimden yüksek öğretime kadar tüm eğitim kurumları uzaktan eğitime geçiş yapmıştır. Bu doğrultuda okul öncesi eğitimi alan çocuklar da birtakım dijital kaynakları kullanarak eğitime, evde devam etmeye başlamıştır.

Milli Eğitim Bakanlığı tarafından hazırlanan eğitim programları, internet web sitesi (www.eba.gov.tr) üzerinden çocuklara sunulmuştur. Özel anaokulları ise kendi tercih ettiği uzaktan eğitim sistemini kullanmıştır.

Milli Eğitim Bakanlığı ayrıca, çocuklarda, yani öğrencilere COVID-19 pandemisinin yaşattığı olumsuz etkileri düşünerek zaman zaman psikososyal içerikler de yayınlamıştır (Akkaş-Baysal vd., 2020).

Ancak her ne kadar bu programlara okul öncesi eğitim kademesi dahil edilmiş olsa da uzaktan eğitim, okul öncesi için yeni bir deneyim olmuştur. Bu deneyime okul öncesi öğretmenleri de hazırlıklı olmadığı için önce kendilerinin sonra da çocukların sürece iyi adapte edilmeleri zorlanmıştır.

Uzaktan eğitimde, erişime olduğu kadar eğitim içeriğine de önem verilmiştir. Çocukların tüm gelişim alanlarına hitap eden etkinlikler hazırlanarak, dikkat süreleri hesap edilerek, ilgi ve ihtiyaçları gözlemlenerek ve onlara psikolojik yönden güç kazandırarak iyi bir plânlamanın yapılması sağlanmaya çalışılmıştır. Bu kapsamda öğretmenler, çocuklara sunduğu eğitim programının yanında, ek önerilerde bulunarak eğitim içeriğini zenginleştirmiştir.

Çocuklar uzaktan eğitim alırken ebeveynleri de süreci takip edip onlara, erişim desteği, materyal temini, duygu paylaşımı gibi konularda yardımcı olmuştur. COVID-19 salgını sırasında çevrimiçi öğrenmeye geçiş, teknoloji kullanımında hem ilk hem de hizmet içi öğretmen eğitimine ve birden fazla öğretim sunumu seviyesine duyulan ihtiyaç vurgulanmıştır (Darling-Hammond & Hyler, 2020).

Çocukların dijital araçları etkin bir şekilde kullanabilmeleri için deneyimler gerçek dünyaya dayandırılmaya ve araçlar yetişkinlerle işbirliği içinde kullanılmaya çalışılmıştır (Berdik, 2020; Cagliari, 2019; Osher et al., 2020; Shifrin et al., 2015).

Bu sayede, dijital teknolojileri kullanarak çocukların etkileşimini incelemek için kültürel-tarihsel bir yaklaşım kullanmak, çocukların yaratıcı etkinliklere katılırken ve COVID -19 sosyal mesafe önlemleri bağlamında sanal dünyalarda bağlantı kurarken talep ve niyetleri de dahil olmak üzere çocuğun sosyal gelişim durumunu anlamak için analitik araçlar sağlamaktadır (Quinones & Adams, 2020).

Okul Öncesi Eğitimi Alan Çocukların Pandemide Sık Kullandığı Teknolojik Cihazlar

COVID-19 pandemisi, okul öncesi dönemdeki çocukların teknoloji kullanımında birtakım değişikliklere yol açmıştır. Çocukların sık kullandığı teknolojik cihazlar, bilgisayar, tablet ve akıllı telefon hâline gelmiştir. Bunların yanında elektronik hikâye kitapları ile elektronik oyuncaklar da mevcuttur.

Okul öncesi dönem çocuklarının özellikle pandemi süreciyle birlikte video izlediğini, tablette oyun oynadığını veya internette keşif yaptığını gözlemlemek yaygındır. Bu tür dinamik gelişmelere düzgün bir şekilde entegre edilmiş, bilgisayar, tablet, dijital video kameraları, yaratıcılık ve iletişim yazılımı ve araçları, internet, akıllı cep telefonu, etkileşimli hikâyeler, bilgisayar oyunları, programlanabilir oyuncaklar, video konferans teknolojileri, mikrofon, kulaklık, elektronik beyaz tahta gibi dijital araçlar, çocukların, özellikle sınırlı okuryazarlık yeteneklerini destekleyerek onları genç yaşlarında güçlendirebilmektedir (Olowe & Kutelu, 2014).

Mevcut genç nesil tarafından kullanılan gelişmekte olan teknolojiler arasında dokunmatik ekranlar, kapsamlı bütçeleri ve özellikleri göz önüne alındığında, erken çocukluk ortamında geniş popülerlik kazanmıştır (Lovato & Waxman, 2016).

Dokunmatik ekranların dokunsal ara yüzü, küçük çocukların dokunma, kaydırma ve sıkıştırma gibi basit eylemlerle, ekrandaki içeriklerle etkileşimli olarak etkileşime girmelerini sağlar hâle gelmiştir.

Sezgisel teknolojiler olarak dokunmatik ekranların, (tabletler ve akıllı telefonlar), K-12 ayarlarında öğrenmeyi önemli ölçüde etkileme potansiyeline sahip olduğu tespit edilmiştir (Johnson & Christensen, 2014).

Dokunmatik ekranların sezgisel özellikleri, bu cihazların hem evde hem de eğitim ortamlarında çocuklar için artan kullanımını teşvik etmiştir (Dunn et al., 2018; Flewitt et al., 2015; Marsh et al., 2015; Neumann & Neumann, 2017).

Dokunmatik ekranların dokunsal ara yüzü, çocukların bilgisayar kullanırken aktifleşen gelişimsel becerilerini (örneğin, bir klavye ve fareyi manipüle etmek) ortadan kaldırmıştır. Dolayısıyla

çocuklar, ince motor becerileri ile el-göz koordinasyonunu kullanmayarak bilgisayara, kolay erişim sağlamayı tercih etmiştir.

Aynı zamanda, taşınabilirlik, kullanım kolaylığı, uzun pil ömrü ve uygun fiyatlı donanım ve yazılım, bu cihazların erken çocukluk ortamlarına dahil edilmesini artıran dokunmatik ekranların diğer özellikleri arasında bulunmaktadır (Geer et al., 2017).

Günümüz çocukları, dijital ve soyut olan sanal ortamlarda uzun süre vakit geçirmektedir. Pandemiyle birlikte bu kullanım süresi, artış göstermiştir. Bu nedenle, okul öncesi eğitim döneminden itibaren çocukların teknoloji kullanımını etkileyen teknolojik cihaz tercihleri, içerikler ve ayrılan süre, ebeveynler tarafından takip edilmeye, çocuğun yüksek yararı doğrultusunda, kullanımı desteklenmeye çalışmışlardır.

Pandemide Kullanılan Teknolojik Cihazlar

Televizyon

Televizyon, kolay ulaşılabilir olmasının yanında, birden fazla duyuya hitap ederek çocukların gelişimsel özelliklerini desteklemek maksadıyla, okul öncesi eğitimde de tercih edilmektedir.

Pandemi sürecinde de, okul öncesi dönemden itibaren çocuklara özel içerikler hazırlanarak çeşitli televizyon yayınları yapılmıştır. Çocuğun hem işitsel hem de görsel olarak ilgisini çekmesi, onun hâyâl gücünü ve yaratıcılığını geliştirebilmektedir (Akkuş vd., 2015).

Ancak yaş etkeni, her çocukta farklı gelişimsel özellikler gösterdiği için çok küçük yaştaki çocuklar, izlediğini ya da duyduğunu gerçek sanabilmektedir. Bu durum da, çocuğun yaşantısında olumsuz sonuçlar doğurabilmektedir.

Örneğin, uzun süre televizyon izleyen çocuklarda dikkat sorunları, zihnin önüne geçen şemaların çocuk beynini olumsuz etkilemesi, dil gelişiminde gerileme gibi olumsuzluklar yaşanabilmektedir (Kostyrka-Allchorne et al., 2017).

Bilgisayar

Çocuklar modern bilgisayar teknolojilerinin, çok modlu özellikleri göz önüne alındığında bu teknolojileri çeşitli amaçlar için kullanmaktadır (Oliemat et al., 2018; Plowman et al., 2012).

Örneğin, bilgisayar teknolojileri, dijital oyun ve uygulamalarda, film veya video gösteriminde tercih edilmektedir (Mertala, 2016; Oliemat et al., 2018). Özellikle pandemi dolayısıyla okulların kapalı olduğu dönemde, alınan uzaktan eğitim, sanal müze ziyareti gibi çeşitli eğitim faaliyetlerinde kullanılmaktadır.

Mobil Teknolojiler ve Uygulamalar

Okul öncesi dönemdeki çocuklar, internete çeşitli cihazlardan erişen mobil teknolojiler için büyük bir kullanıcı grubu oluşturmaktadır (Ofcom, 2012). Tercih edilen dijital erişim noktaları arasında iPod'lar, dokunmatik ekranlı bilgisayar tabletleri, e-okuyucular, dizüstü bilgisayarlar ve akıllı oyuncaklar bulunmaktadır.

Tablet cihazlar ayrıca, çeşitli çocuk oyuncaklarına ve diğer ürünlere entegre edilmektedir. Bu mobil teknolojiler, tüm çocuklar için internete erişimi ve internetten yararlanmayı arttırmaktadır.

Buna ek olarak, bazı işletim ortamları, kullanıcı uygulamayı indirmeden önce bunu açıklamadan uygulamalardaki sosyal ağ sitelerine bağlantılar da sağlamaktadır. Bu kullanım kolaylığı, özellikle klavye veya fareyi çalıştırmak için genellikle yaşlı kullanıcıların yardımına ihtiyaç duyan dizüstü bilgisayarların veya PC'lerin aksine, dokunmatik ekranları nispeten yardımsız olarak keşfedebilen ve oynayabilen çocuklar için daha fazla bağımsızlık derecesi sağlamaktadır (Holloway et al., 2013).

Herodotou (2017), dijital araçların ve somut materyallerin, "öğrenme deneyimine öğretmenler ve ebeveynler gibi daha bilgili başkaları aracılık ettiği sürece" bilim kavramlarını eşit derecede öğretebileceği sonucuna varmıştır.

21. yüzyıl çocukları hızla değişen bir dijital teknoloji çağı yaşadığı ve dijital yerliler olarak büyüdüğü için, eğitimdeki bu değişimlerin dikkate alınması, özellikle erken çocukluk okuryazarlığında önemli bir konu olarak karşımıza çıkmaktadır (Harrell & Bynum, 2018).

Çocukların çok çeşitli teknolojilere yüksek oranda maruz kalması, öğrenme deneyimlerinde ve kaynaklarında büyük bir değişiklik yaratmıştır. Bu nedenle, onları 21. yüzyıl becerileri ile donatmak için gelişimsel özelliklerine uygun dijital teknolojinin sunulması gerekmektedir.

Sonuç

Pandemi sürecinde karantina ve sosyal mesafe, günlük yaşam rutinine ve teknoloji kullanımına değişiklikler getirmiştir. Çocuklar cihazlarla giderek daha fazla zaman geçirmeye ve dijital teknolojiyle etkileşime girmeye aktif olarak teşvik edilmiştir.

Bunun nedeni, çevrimiçi eğitim almaları ve yakın aileleri dışındaki insanlarla sınırlı temaslarının olmasıdır. İnternet, uygulamalar, sosyal medya ve dijital teknolojilerin kullanımı hızla çoğu çocuğun hayatının ayrılmaz bir parçası haline gelmiştir.

Covid-19 salgını sırasında, sosyal mesafe gereksinimleri, çoğu çocuğun aile birimi dışındaki etkileşimlerinin çevrimiçi olarak değiştiği anlamına gelmektedir. Çocuklar anaokulunda arkadaşlarıyla oyun oynarken birbirlerinden öğrendiği sosyal yeterlilikleri ve oyun tekniklerini dijital oyunlar üzerinde çevrimiçi organize edebilmektedir. Yine de bu alanları, okulda yüz yüze temasla müzakere etmek, karantina sırasında uzun bir süre boyunca arkadaşlığı sürdürmekten farklıdır.

Pandeminin çocuklar üzerindeki tüm bu olumsuz etkilerini azaltmak için, özellikle okul öncesi dönemdeki çocukların diğer yaş grubundaki insanlara göre, virüsten daha az etkilenmesi ve uzaktan eğitimden verim alamaması nedeniyle 1 Haziran 2020 tarihinde okul öncesi eğitim kurumlarının açılmasına karar verilmiştir. Gerekli tedbirlerin alınmasıyla birlikte okul öncesi eğitimi alan çocuklar, yüz yüze eğitime devam etmiştir.

2020-2021 eğitim-öğretim yılında okul öncesi eğitim, 21 Eylül Pazartesi günü başlayıp 18 Haziran Cuma günü sona ermiştir. Bu süreç, 21-25 Eylül arası okula uyum programı (haftada 1 gün, 5

etkinlik, 30'ar dakika), 28 Eylül-2 Ekim arası seyreltilmiş eğitim programı (haftada 2 gün, 5 etkinlik, 30'ar dakika), 12 Ekim-13 Kasım arası ile 23-27 Kasım arası yüz yüze eğitim programı (haftada 5 gün 6 etkinlik, 30'ar dakika), 30 Kasım-6 Aralık arası vaka artışı nedeniyle okulların kapatılması, 7-15 Aralık arası uzaktan eğitim programı, 16 Aralık-29 Nisan arası yüz yüze eğitim programı, 30 Nisan-7 Mayıs arası uzaktan eğitim programı ve 10 Mayıs-18 Haziran arası yüz yüze eğitim programı şeklinde gerçekleştirilmiştir.

Sonuç olarak, 2021-2022 eğitim-öğretim yılında ise okul öncesi eğitime, 31 Ağustos 3 Eylül arası okula uyum programı ile başlanmış, 6 Eylül Pazartesi günü itibariyle de pandemi öncesinde olduğu gibi yüz yüze eğitim ile devam edilmiştir.

Kaynakça

ASLANARGUN, E. ve TAPAN, F. (2022). “Pandeminin Okul Öncesi Eğitim ve Çocuklar Üzerindeki Etkileri”, Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, cilt 11, sayı 2, ss.219-238.

ATEŞ, M. A. ve DURMUŞOĞLU-SALTALI, N. (2022). “KKTC’de Yaşayan 5-6 Yaş Çocukların Tablet ve Cep Telefonu Kullanımına İlişkin Ebeveyn Görüşlerinin İncelenmesi”, Gazi Eğitim Bilimleri Dergisi (GEBD), cilt 5, sayı 1, ss.62-90.

BOZKURT, A., JUNG, I., XIAO, J., VLADIMIRSCHI, V., SCHUWER, R., EGOROV, G. & PASKEVICIUS, M. (2022). “A global outlook to the interruption of education due to COVID-19 Pandemic: Navigating in a time of uncertainty and crisis”, Asian Journal of Distance Education, cilt 15, sayı 1, ss.1–126.

BULLEN, M. & MORGAN, T. (2023). “Digital learners not digital natives”, La Cuestión Universitaria, cilt 7, ss.60-68.

ÇEVİK, G., YILMAZ, R. M., GÖKTAŞ, Y. ve GÜLCÜ A. (2022). “Pandemide Okul Öncesi Dönemde Artırılmış Gerçeklikle İngilizce Öğrenme”, Journal of Instructional Technologies and Teacher Education, cilt 6, sayı 2, ss.50-57.

DARGA, H. (2022). “Digital Games Played at Home by 5-6 Year Old Children Attending Kindergarten and Determining Parents' Behaviors”, *Journal of Computer and Education Research Year*, cilt 9, sayı 17, ss.447-479.

GÜVEN, D. ve KARTAL, G. (2023). “COVID-19 Döneminde Okul Öncesi Eğitimde Bilgisayarın Yeri ve Rolü”, *Boğaziçi Üniversitesi Eğitim Dergisi*, cilt 23, sayı 1, ss.19-34.

HARRELL, S. & BYNUM, Y. (2023). “Factors affecting technology integration in the classroom”, *Alabama Journal of Educational Leadership*, cilt 5, ss.12-18.

KÜÇÜKŞEN, K. (2023). “COVID-19 Günlerinde “Ev Halleri”nin Karikatürlere Yansıması Göstergebilimsel Bir Analiz”, *Avrasya Sosyal ve Ekonomi Araştırmaları Dergisi (ASEAD)*, cilt 7, sayı 6, ss.38-57.

MAZZA, C., RICCI, E., BIONDI, S., COLASANTI, M., FERRACUTI, S., NAPOLI, C. & ROMA, P. (2022). “A nationwide survey of psychological distress among Italian people during the COVID-19 pandemic: Immediate psychological responses and associated factors”, *International Journal of Environmental Research and Public Health*, cilt 17, 3165. doi:10.3390/ijerph17093165

ÖZYÜREK, A. (2023). “Pandemide Okul Öncesi Çocukların Bilgisayar Teknolojileri Kullanımının Annelerin Görüşlerine Göre İncelenmesi”, *Çocuk ve Gelişim Dergisi*, cilt 2, sayı 2, ss.1-12.

PEMBECİOĞLU, N. (2023). “Covid-19 - Medya Okuryazarlığı ve Çocuklar Üzerine Etkileri”, *Çocuk ve Medeniyet Dergisi*, cilt 5, sayı 9, ss.73- 112.

ŞEN, S., YILDIZ-ÇİÇEKLER, C. ve YILMAZ, R. (2023). “Pandemi Döneminde Okul Öncesi Eğitim Kurumlarına Devam Eden ve Etmeyen 5-6 Yaş Çocukların Üstdil Becerilerinin İncelenmesi”, *Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, cilt 29, sayı 2.

TAM, C.L., LEE, T.H., KUMARASURIAR. & HAR, W.M. (2022). “Parental authority, parent-child relationship and gender differences: A study of college students in the Malaysian context”, *Australian Journal of Basic and Applied Sciences*, cilt 6, sayı 2, ss.182-189.

TELLİ, S. G. ve ALTUN, D. (2022). “Koronavirüs ve Çevrimiçi (Online) Eğitimin Önlenemeyen Yükselişi”, *Üniversite Araştırmaları Dergisi*, cilt 3, sayı 1, ss.25-34.

WILLETT, R. (2023). “Technology, Pedagogy and Digital Production: A Case Study of Children Learning New Media Skills”, *Learning Media and Technology*, cilt 32, sayı 2, ss.167-181.

ZHANG, X. (2023). “Parent–child and teacher–child relationships in Chinese preschoolers: The moderating role of preschool experiences and the mediating role of social competence”, *Early Childhood Research Quarterly*, cilt 26, sayı 2, ss.192–204.